

מלחמה אוירית בעיותיה

„סיבר“ מול „מיג“

מטוסי קרב סילוניים תקפו מפציצים בשני מקרים. באחד — תקפו מטוסי-קרב של ארה"ב מפציצים צפוניים; ובשני — תקפו מטוסי-קרב צפוניים מפציצים של חיל-האוויר אשר לארה"ב. בשני המקרים נסתים המאבק לטובת מטוסי-הקרב התוקפים, על אף הליווי של מטוסי-קרב שהבטיחו את המפציצים. מסתבר שמטוסי-קרב סילוניים אינם עשויים לאבטח מפציצים, האיטיים מהם בהרבה. מרבית טייסי ה„סיבר“ מסכימים שה„מיג-15“ הוא מכונת טיסה משובחת יותר מאשר ה„86-F“. הם מאמינים אמונה שלמה כי ה„סיבר“ הוא מכונת-קרב טובה יותר בכללותה, והם יסרבו בכל-מחיר „להתליף-אוכפים“ עם „פרשי“ ה„מיג“. על התכונות שהטייסי מעריכים ב„סיבר“ נמנות האיתנות היוצאת-מן-הכלל ויכולתו להרחיק טוס יותר משנתכוננו לכך, לכאורה, מתכנניו. הבצעון המעולה יותר של ה„מיג-15“ באשר למהירות, לנסיקה ולגובה — הגו התוצאה הבלתי נמנעת מצירופן של שלד-מטוס קטן שהאווירודינמיות שלו מאוונת היטב, שמשקלו בערך 4090 ק"ג (9000 ליטרה) עם מנוע סילוני מצוין. ה„מיג-15“ אינו מטוס חסר-מוצקות ב„זירך“ היפני, שבו הוקרבו כל יתר הדברים כדי להשיג בצעון פעולה. יכולתו של ה„מיג“ לטוס בתחום התתי-קולי הגבוה מעידה על איתנותו. בכל-זאת טרח מתכנן ה„מיג“ הרבה כדי למנוע משקל מיותר ולעשות את המטוס פשוט וקל לייצור ככל-האפשר. ה„מיג-15“ מצויד בשריון-טיס ובמושבי-נפלט. טייסי „מיג“ נראו משתמשים בטיפוס של מצנחי-סרט (המצאת החלצות שמהירותה רבה). כמרכן יש לו ל„מיג“ „קרום חיצוני“ ממורט עד מאוד המגדיל את „הנביון“ האווירודינמי שלו — ולכן גם את מהירותו ב„מספרי-מאך“ גבוהים.

המרחב האוירי שמעל לשטח בין הנהרות יאלו וצ'ונגצ'ון הגו „מרחב-ההפקר“, שעל בעלותו נטת מלחמת-האוויר שבקוריאה. נקרא למרחב זה בשם „נתיב-המיג“. מטוסי „סיבר“ נורת-אמריקן F-86 פ נאבקים נגד מטוסי „מיג-15“ על עליונות אוירית בשמי קוריאה. המצבה הכוללת של מטוסי ה„סיבר“ אשר לחיל-האוויר של ארה"ב בקוריאה — 150; לחיל-האוויר של יריבם הסיני 700 מטוסי מיג-15 שבסיסיהם במנג'וריה. חיל-האוויר הסיני מטיל פעמיים ביום למערכה של „נתיב-המיג“ כ-100 — 300 „מיגים“ נגד כוח מטוסי-קרב שלעיתים רחוקות עולה על 70 „סיברים“. בתקופת השיא (נובמבר 1951) הגיע היחס בין „סיבר“ ל„מיג“ ל-1 כנגד 10. אח"כ ירד ל-1 כנגד 7.

במשך קצת למעלה משנה הפילו ה„סיברים“ 323 „מיגים“ (כולל: 144 — „מושמים“, 20 — „קרום לודאי מושמים“, 159 — „ניזוקים“). אברי דות ה„סיברים“ היו: 18** זאת — על-אף עליך גות בצעון-הטיסה של ה„מיגים“ בגבהים רמים (שמעל 30.000 רגל), המאפשר להם לקבוע, בדרך כלל, את מקום הקרב, צורתו וקצבו. התפתחות המטוס הסילוני מציגה דרישות קשות הן בפני המעצמות המתחרות ביניהן בייצורו ובאיתנותו, הן בפני הטייס החיב לשלוט במכונה שמהירות 1200 מיל לשעה, בגבהים שלמעלה מ-30.000 רגל (בהם הראיה אינה מהימנת) ובתנאים אלה להפעיל את נשקו.

הכוחות הצפוניים מנצלים את ההזדמנות לאמן מעל קוריאה מאות טייסים בבעיות החדשות של מלחמת-האוויר הסילונית. גם בשטח זה מקיימים הצפוניים עדיפות מספרית, אם כי האיכות הממרה צעת של טייסי ה„מיג“ היא נמוכה הרבה מזו של טייסי ה„סיבר“.

* לפי מאמר ב„Irish Defense Journal“, יולי 1952.

** יש לזכור שאומנות הטייסים שונות. אף-על-פי-כן נראה שביסודה נכונה הטענה שעל-אף נחיתותם המספרית של ה„סיברים“ הופלו הרבה יותר „מיגים“ מאשר „סיברים“ באותה תקופה. — המער.

** ע"ש ארנסט מאך, פיזיקאי אוסטרי. מספר המיצג את היחס שבין מהירותו של גוף לבין מהירות הקול באטמוספירה שסביב לגוף. במהירויות תת-קוליות יהיה מספר-המאך פחות מ-1 (כגון 0.82) בעוד שבמהירויות על-קוליות יהיה גדול מ-1 (כגון 1.20 Mach Number — ה„מער“).

חולשה רבת-משמעות טמונה בחימושו של ה"מיג" 15. הרבה מבצעו-הטיסה, העדיף שלו גז כתוצאה מהעדר כונת-תותח ומהעדר חימוש אשר יהלמו את המהירויות הגבוהות של לחימת מטוסי-הקרב הסילוניים.

ברור שה"מיג" 15 נועד בעיקר כ"ממניע" להשגת מדת מפציצים הטסים בגבהים רמים. שיעור הנסיקה שלו היוצא-מך-הכלל, בצעונו המצוין מ-30.000 עד 50.000 רגל, חימושו הכבד וכמרכן טקטיקת האימונים של ה"מיג" — כל אלה מורים על יעוד זה. תותח ה"37 מ"מ הנמצא בגוף המטוס ושני תותחי ה"25 מ"מ אשר בכנפיים עשויים לקרוע מפציץ לגזרים. אולם תותחים אלה יורים לאט מדי ודיוקם

פגום מכדי שיהיו יעילים כנגד מטוסי-קרב מהירים אחרים.

רוב טייסי ה"86 F יסכימו, כי אחוז גבוה של 179 ה"מיגים" שמוינו כ"מושגים אפשריים" או כ"ניזוקים", היו ממוינים כ"מושגים", אילו היו נורים בקליעים כבדים יותר. ברם, רק מעטים מטייסי סים אלה יסכימו לקבלת קצב האש האיטי יותר הכרוך כיום בחימוש כבד יותר.

איש בקוריאה אינו מאמין, כי המערכה על שדה רת "מיג" כבר נסתתמה. יש לחכות לאינפורמציה נוספת כתוצאה מהמשך ההתמודדות בין ה"סיבר" ל"מיג".

ד ר ט ר ת

חיל-צבא

● המטה הראשי התורכי שר קל עתה את דבר העסקת הנשים בכוחות המזוינים, הכונה — לתפקידי-שירות, אך לא לתפקידי-לוחמים. הנשים המשרתות בצבא תקבלנה מדים וסימני-דרגה מיוחדים להן.

● לרגל חידוש מרחיק-לכת בכל מערך-הזיון השביצרי כונן סו ב-1952, לצורך הכשרת הגייסות לשליטה בחימוש המחדש, לא רק מחזורי-המתאמנים הרגילים מחיל-המיליציה אלא אף כמה וכמה שנתרנים נוספים. לתקופות משבוע עד לשלושה שבועות.

● הסכונות בציד דיוויות רגלים של צבא ארה"ב נתאפשרו על-ידי חישובים במכונות חשמליות. בין החסכונות האפשריים, מופיעה פחתה ב-1300 מפנייה, 1600 תויו ציון מבהיקים, 700 משרוקיות, 600 גוזרית-תיל, 500 משקפיה-גלים, 500 מטולירמונים, 450 פנסי כיס, ו-400 המתותמים בנות 5 גלן. החסכונות הגדולים ביותר היוו חמש מכונות משא ומשורין אחד לשימוש כללי. בסך הכל הורד ציוד בשווי 600.000 דולר מתקן דיוויות רגלים בתקופת חדש שטרם אושר עיי מחלקת הצבא.

חיל-אוויר

● האויריה "מסתננת" לתוך מברנה ומערכיו של חיל-הצבא ה"קר-קעי". שבעה מחילותיו של צבא ארה"ב כוללים עתה מטוסים בתוך ציוד-היסוד שלהם — ושמיני מהם רה"מחזיק אחריהם. השבעה הנם: חיל-הרגלים, חיל-התותחנים, חיל-השריון, חיל-החימוש, חיל-התובלה, חיל-הקשר וחיל-ההנדסה. ואילו חיל-הרפואה — אף הוא עומד עתה לזכות באויריה משלו, גחלק ממברנה האורגני.

● הערכה לצרכיהם של כוחות-האוויר הסיניים שבקוריאה אומרת כי לאספקתם נדרשים ב-ערך, כ-1.900 קרונות-מיכל של דלק, ו-100 קרונות-משא רגלים (הכל — במסילות-ברזל) — לשאר סוגי-אספקה, מדי חודש. המדובר הלא בכוח-אווירי בן כ-1.700 מטוס (את צרכי החזקתו, לפי תנאים אמריקאים, מעריכים ב-250 מיליון דולר, בערך).

● לאחר הסתלקות צבא-הכיבוש הגרמני, הוסיפה, כנראה, ציכונ-סלובקיה ליצר מטוסי-סילון מסוג "מסרשמידט" תוך שימוש בחלקים שנשארו במפעליה. עתה הופיעה שוב ברשימת המדינות המיצרות מטוסי-סילון, הפעם — בעזרה והדרכה של ברה"מ.

צי-מלחמה

● המגמה להגברת עצמה נגד מטוסית בים מוצאת את ביטויה בהקמתך-מחדש של אניות בצי-הצרפתי (ומתוך מגמה ברורה לצרכי ה"זירה הציית" ביס-ה"תיכון) הסיידת "דה-גראס" הותקנה אניה ג"מ היא תישא 16 תותחי 5 אינץ' 20 תותחי-בופורס בני 57 מ"מ בצמדים, ערוכים בשבע "דיוטות" ומכוונים למתן ריכוזי-אש בכל כיוון. מהירותה תהיה 33½ קשר. "גישאן" ו"שא-טורנו", סיידות איטלקיות-לשעבר קטנות בגות 41 קשר, מקבלות אף הן חימוש ספינות ג"מ — אך ללא שינוי רב בצורת-גוף-הספינה.

● הצי הבריטי התיר את הפרסום בענין גשקו הנגד-צוללתי החדש והקטלני ביותר: — "תמני-הרגל" (Squid). זוהי מרגמה רב-קנית, אשר את הירי בה מבצעים מירכתי הספינה אך היא יורה קדימה — ומנחיתה את צרור פצצות-העומק שלה, במערך מטוסים, קרוב ל-300 מטר לפני הספינה. פצצות-עומק אלו, התפוצצותן באה לפני שתוכל להזיק לספינה נושאת-ה"סקויד" עצמה. סבורים כי עצמתן תספיק כדי מחיצת גופה של כל צוללת שהיא.